

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน : การฝึกษานาหมู่บ้านปางไม้ตระเคียน ดำเนินด้วยตนเองหนึ่ง กิจกรรมก่อแม่นอน จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการลงพื้นที่ศึกษาวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal) และใช้เทคนิคการประชุมระดมแนวคิดเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference) ทั้งนี้เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้าใจในหลักแนวคิดของกรอบแห่งรูปแบบยั่งยืนและตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถพัฒนาองค์ประกอบต่อไปได้อย่างต่อเนื่องจนก่อให้เกิดเป็นชุมชนเข้มแข็งต่อไปในอนาคต ซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากับผู้นำทางชุมชน สามารถสรุปได้ดังนี้

- บริบทของชุมชน
- จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของชุมชนในท้องถิ่นต่อการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- รูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

1. บริบทของชุมชน

จากการลงพื้นที่ศึกษาหมู่บ้านปางไม้ตระเคียนโดยการสนทนากับผู้นำทางชุมชน สามารถสรุปได้ดังนี้

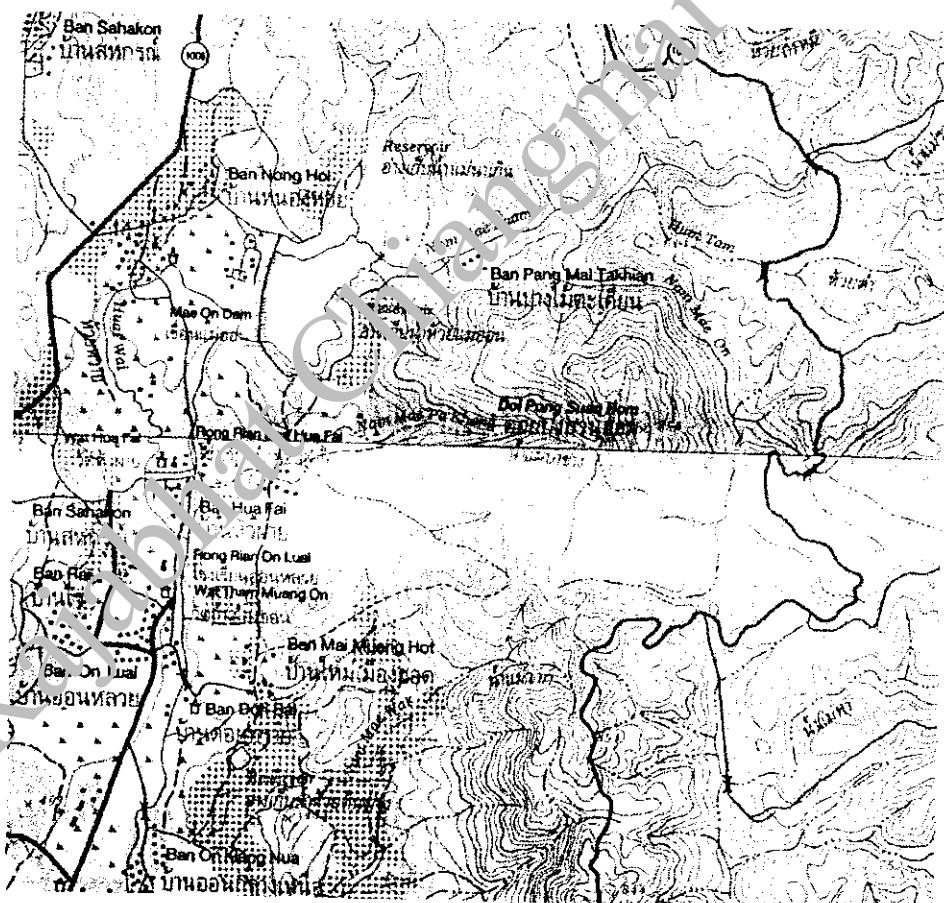
1.1 ประวัติความเป็นมา

ตามคำบอกเล่าของชาวบ้านและผู้เฒ่าผู้แก่ได้ความว่า หมู่บ้านปางไม้ตระเคียนแต่เดิมเป็นชุมชน พ.ศ.2430 เป็นปางช้างเก่า มีนายทุนจากต่างถิ่นนำช้างเข้ามาเพื่อลากหินชุดที่ได้จากภารกิจต้นตระเคียน ซึ่งในขณะนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมากในป่าและนำไม้มาพากไว้ที่ปางช้างแห่งนี้ เพื่อรอนคนด้าวไปทำการแปรรูปที่อื่น จนในที่สุดไม้ตระเคียนก็หมดไป นายทุนจึงบนเขายังช้างและคนงานของตนออกไป หลังจากนั้นชาวบ้านจากหมู่บ้านหัวฝ่ายล่างหนึ่ง เห็นว่าสถานที่แห่งนี้เหมาะสมแก่การปลูกสร้างที่อยู่อาศัย จึงบ้ายเข้ามาตั้งรกราก เมื่อประมาณ พ.ศ.2535 เริ่มแรกมีเพียง 4 หลังค่าเรือน และใช้ชื่อหมู่บ้านว่า “ปางไม้ตระเคียน” ซึ่งจากอดีตถึงปัจจุบันรวมระยะเวลาได้ 120 ปีมาแล้ว และมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 14 หลังค่าเรือน แต่เดิมหมู่บ้านปางไม้ตระเคียน

หมู่บ้านใหม่แม่ป่าขาง และหมู่บ้านห้าฝ่ายรวมอยู่ในหมู่เดียวกัน คือ หมู่ที่ 5 จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ.2535 หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน และหมู่บ้านใหม่แม่ป่าขางก็แยกตัวออกมาจากหมู่บ้านห้าฝ่าย เป็นหมู่ที่ 10 รวมกันจนถึงปัจจุบัน และถือว่าหมู่บ้านปางไม้ตะเคียนเป็น “ปือก” หนึ่งของบ้านใหม่แม่ป่าขาง เนื่องจากมีจำนวนหลังคาเรือนน้อยกว่ามาก แต่ยังไร์ด้านทั้งสองหมู่บ้านก็ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันมาตลอด ต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี โดยไม่มีการกระทบกระเที่ยว

1.2 ด้านภูมิศาสตร์

หมู่บ้านปางไม้ตะเคียนตั้งอยู่ทางทิศเหนือของกิ่งอำเภอแม่อ่อน มีระยะทางห่างจาก กิ่งอำเภอแม่อ่อน 8 กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านใหม่แม่ป่าขางซึ่งเป็นหมู่บ้านเดียวกันคือ หมู่ที่ 10 ของคำนลตอนเหนือ เป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร หมู่บ้านปางไม้ตะเคียนเป็นส่วนหนึ่ง ของหมู่บ้านใหม่แม่ป่าขาง ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า “ปือก” มีอาณาเขตดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 ลักษณะภูมิประเทศในหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน

ที่มา : หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน วันที่ 27 ต.ค. 2548

- ทิศเหนือ ติดต่อกันแม่น้ำแม่โขน ป่าส่วน และภูเขา
- ทิศใต้ ติดต่อกันป่าส่วน และภูเขา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกันน้ำตกคาดเหมย เลยจากน้ำตกไปอีก 10 กิโลเมตร คือ หมู่บ้านสหกรณ์ 6 ตำบลเวียง กิ่งอำเภอแม่โขน จังหวัดเชียงใหม่
- ทิศตะวันตก ติดต่อกันเขื่อนแม่โขน ซึ่งแวดล้อมด้วยธรรมชาติ หมู่บ้านใหม่ แม่ป่าทาง หมู่บ้านหัวฝาย และหมู่บ้านหนองหอย

ภาพที่ 4.2 ลักษณะภายนอกหมู่บ้านปางไม้ตระเคียน

ที่มา : หมู่บ้านปางไม้ตระเคียน วันที่ 27 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.3 ลักษณะภายในหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน

ที่มา : หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน วันที่ 27 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.4 ลักษณะบ้านเรือนของชาวบ้านหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน

ที่มา : หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน วันที่ 20 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.5 ลักษณะบ้านเรือนของชาวบ้านหมู่บ้านปาง ไม้ตะเกียง

ที่มา : หมู่บ้านปาง ไม้ตะเกียง วันที่ 20 ก. 2548

ภาพที่ 4.6 ลักษณะบ้านเรือนของชาวบ้านหมู่บ้านปาง ไม้ตะเกียง

ที่มา : หมู่บ้านปาง ไม้ตะเกียง วันที่ 20 ก. 2548

ภาพที่ 4.7 ลักษณะบ้านเรือนของชาวบ้านหมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน
ที่มา : หมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน วันที่ 20 ก.ค. 2548

1.3 ด้านภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของหมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน ตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำแม่่อง ซึ่งไหลลงมาจากน้ำตกติดกับแม่น้ำแม่่อง ไม้ตะเคียน และไหลลงสู่แม่น้ำแม่่อง เก็บน้ำแม่่อง พื้นที่บริเวณโดยรอบของหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นเขตติดต่อกับป่าสงวนและภูเขา มีเพียงทิศตะวันตกที่ตั้งอยู่ติดกับทางด้านหลังของบ้านแม่่อง และมีเส้นทางติดต่อไปยังหมู่บ้านใหม่แม่ป้าข้าง หมู่บ้านหัวฝาย และหมู่บ้านหนองหวาย

ภาพที่ 4.8 ลักษณะภูมิประเทศรอบหมู่บ้านปาง ไม้ดะเคียน

ที่มา : บริเวณรอบหมู่บ้านปาง ไม้ดะเคียน วันที่ 20 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.9 ลักษณะภูมิประเทศรอบหมู่บ้านปาง ไม้ดะเคียน

ที่มา : บริเวณรอบหมู่บ้านปาง ไม้ดะเคียน วันที่ 20 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.10 ลักษณะภูมิประเทศรอบหมู่บ้าน โรงไม้ตะเคียน

ที่มา : บริเวณรอบหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน วันที่ 20 ต.ค. 2548

1.4 ด้านการคมนาคม

หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน มีเส้นทางเข้าออกหมู่บ้าน 3 ทาง คือ

เส้นทางที่ 1 เดินทางตามถนนสายเชียงใหม่-อ่อนหลวง จนถึงปากทางเข้าหมู่บ้าน
หนองหอย มีระยะทาง 40 กิโลเมตร และจากปากทางเข้าหมู่บ้านหนองหอยถึงหมู่บ้านปางไม้
ตะเคียน มีระยะทาง 2 กิโลเมตร เป็นถนนลูกรัง 1.5 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 เดินทางตามถนนสายเชียงใหม่-เชียงราย จนถึงปากทางเข้าหมู่บ้าน
โป่งคิน จากหมู่บ้านโป่งคิน มาถึงปากทางเข้าหมู่บ้านหนองหอย มีระยะทาง 10 กิโลเมตรและ
จากปากทางเข้าหมู่บ้านหนองหอยถึงหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน มีระยะทาง 2 กิโลเมตร เป็นถนนลูกรัง 1.5
กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 จากหมู่บ้านสหกรณ์ 6 ถึงปากทางเข้าน้ำตกคาดเหมย มีระยะทาง 5
กิโลเมตร สามารถใช้รถยกได้เป็นขันพาหนะได้ แต่หลังจากนั้นต้องเดินเท้าจากปากทางเข้า
น้ำตกคาดเหมยไปถึงหมู่บ้านปางไม้ตะเคียน ซึ่งเป็นทางเดินป่าเลียบแม่น้ำแม่օน มีระยะทาง
3 กิโลเมตร

ภาพที่ 4.11 ลักษณะเส้นทางเข้าหมู่บ้านปางไม้ตระเคียน

ที่มา : ถนนทางเข้าหมู่บ้านปางไม้ตระเคียนบริเวณขึ้นแม่น้ำ วันที่ 15 ม.ค. 2549

1.5 ด้านการสื่อสาร

ภายในหมู่บ้านไม่มีศูนย์โทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากยังไม่มีการต่อสายโทรศัพท์เข้าไปในหมู่บ้าน อีกทั้งยังเป็นชุมชนอับสัญญาณสำหรับโทรศัพท์มือถือแทนทุกรุ่น ดังนั้นการสื่อสารจึงต้องอาศัยไปรษณีย์ ซึ่งปัจจุบันมีนิรุสัยไปรษณีย์โดยอำนาจความสะดวกนำส่งจะหมาย เอกสาร และพัสดุต่าง ๆ ถึงมือผู้รับโดยตรงทุกครัวเรือน นับเป็นความสะดวกทางเดียวของการสื่อสารในหมู่บ้านปางไม้ตระเคียนแห่งนี้ แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์ก็ต้องเดินทางเป็นระยะทาง 2 กิโลเมตร หรือไม่ในหมู่บ้านใหม่เมืองป่าฯ ซึ่งที่นั่นมีศูนย์โทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้านจำนวน 1

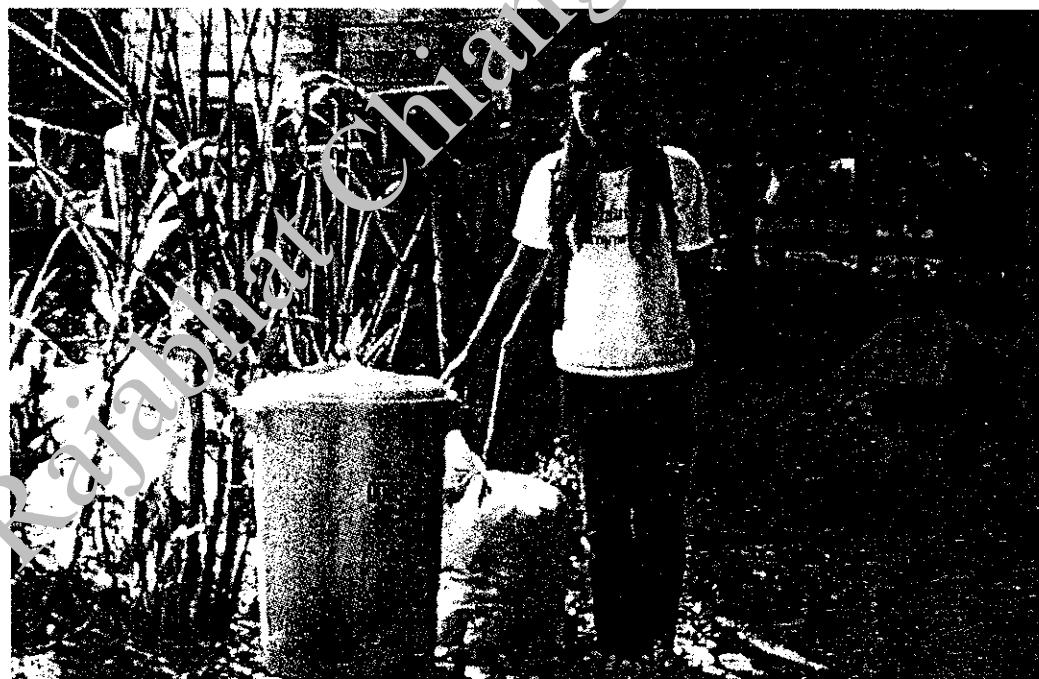
ตู้

1.6 ด้านสาธารณูปโภค

มีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้าน ทุกครัวเรือน เครื่องใช้ไฟฟ้าท่าที่ต้องการมีห้องน้ำเอนกประสงค์ ปริมาณการใช้ของแต่ละหลังค่าเรือน น้ำการจัดตั้งน้ำประปาภายนอกใช้ในหมู่บ้านอีกทั้งยังมีแม่น้ำ แม่น้ำแม่โขงไหลผ่านตลอดทั้งปี ชาวบ้านจึงไม่มีปัญหาเรื่องน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค

ภาพที่ 4.12 ภาพที่เก็บกักน้ำประปาภูเขากองหมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน
ที่มา : หมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน วันที่ 27 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.13 ภาพการรักษาความสะอาดภายในหมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน
ที่มา : หมู่บ้านปาง ไม้ตะเคียน วันที่ 27 ต.ค. 2548

1.7 ด้านความปลอดภัย

สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนปางไม้ตระเกียงซึ่งไม่ปลอดภัยในเรื่องเกี่ยวกับการลักเล็กน้อย ซึ่งมิได้เกิดจากฝีมือของคนต่างดิน แต่เป็นการกระทำการของคนในหมู่บ้านเอง โดยสืบเนื่องมาจากความเป็นเครือญาติ จึงทำให้แอบหินจงของคนอื่นโดยไม่บอกกล่าว ไม่ว่าจะเป็นเงินหรือข้าวของเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยมีความมั่นใจว่าหากถูกจับได้เรื่องก็จะไม่บานปลายถึงมือตำรวจและสามารถถูกลงกันได้ตามประสาเครือญาติ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ที่มีนิสัยชอบลักเล็กน้อย น้อยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง และหลบจำหลังจากที่ถูกจับได้

ในเรื่องของภัยธรรมชาติที่มีอยู่บ้าง แต่ชาวบ้านไม่ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรง เพราะเป็นเรื่องปกติที่ต้องเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีคือ ในช่วงฤดูฝน หากฝนตกหนักติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน จะทำให้น้ำในแม่น้ำอ่อนที่ไหลมาจากน้ำตกเอ่อล้นท่วมในบางพื้นที่ของหมู่บ้าน ซึ่งในแต่ละครั้งจะมีระดับความสูงของน้ำไม่เกิน 1 เมตร และจะลดลงสู่ภาวะปกติ ภายในเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง หลังฝนหยุดตก

ในด้านสุขภาพอนามัย หากเจ็บป่วยเด็กน้อยชาวบ้านก็จะไปรับการรักษาที่สถานีอนามัยหัวฝาย ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้านหัวฝายห่างจากบ้านปางไม้ตระเกียง 2.5 กิโลเมตร หรือบางรายก็จะเดินทางไปหาหมอเมืองรักษาด้วยวิธีธรรมชาติ เช่น อัญชุนไฟร ยำหาง กินยาด้ม เป็นต้น ซึ่งหมอมีชื่อเป็นชาชราอายุ 72 ปี อาศัยอยู่หมู่บ้านเบี้ยงป่าหาง ห่างจากหมู่บ้านปางไม้ตระเกียง 2 กิโลเมตร แต่หากอาการเจ็บป่วยมีมากชาวบ้านจะไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลแม่อ่อน ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่อยู่ไกลที่สุด ชาวบ้านส่วนใหญ่เดินทางไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลทุกโรค จึงสามารถเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้โดยมิต้องกังวลในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่อาจสูงจนเกินกำลังที่จะจ่ายได้ นับเป็นสวัสดิการด้านความปลอดภัยในชีวิตที่ดีอย่างหนึ่งของชาวบ้าน

1.8 จ้านฯ. พณ. แพทย์วัฒนธรรม

ชาวบ้านหมู่บ้านปางไม้ตระเกียงทั้ง 14 ครัวเรือน ล้วนเป็นชนพื้นเมืองทั้งหมด ตั้งนั้นของเช. วนเนียน ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ จึงมิได้แตกต่างไปจากคนเมืองทั่วไป โดยประเพณีหลักที่ทำกันเป็นประจำคือ ประเพณีตามข้าวใหม่ (ประเพณีทำบุญข้าวใหม่) ประเพณีปีใหม่เมือง (ประเพณีสงกรานต์) ประเพณีตามต้นเงิน (ประเพณีทำบุญต้นเงิน) ประเพณีทำบุญตามก่วย slagakatt (ประเพณีทำบุญ slagakatt) ประเพณีแห่ลูกแก้ว (ประเพณีการบรรณาการ) และการขนทรัพยากรวบ แม้ว่าหมู่บ้านปางไม้ตระเกียงจะไม่มีวัดในหมู่บ้านจะทำบุญฟังเทศน์ พังธรรมก์ต้องเดินทางไปที่วัดในหมู่บ้านใหม่แม่ปางหาง แต่นั่นก็มิใช่อุปสรรค เพราะทั้ง 2 หมู่บ้าน

สามารถทำบุญร่วมกันได้โดยไม่มีการขัดศรัทธากัน มีการร่วมแรงร่วมใจกันอย่างเต็มที่เสมอเมื่ออยู่บ้านพี่หมู่บ้านน้อง

ส่วนประเพณีการทำศพ นิยมตั้งศพและทำพิธี洒水กันที่บ้านของผู้ตาย เป็นเวลาประมาณ 3 วัน จึงจะมาทิ้งน้ำขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเจ้าภาพ ในการเผาคนจะทำกันที่บ้านที่บ้านป่า ของหนูบ้านป่าไม้ตະเคียน ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน 1 กิโลเมตร

ภาพที่ 4.14 ประเพณีแห่ลูกแก้วของชาวบ้านหมู่บ้านป่าไม้ตະเคียน

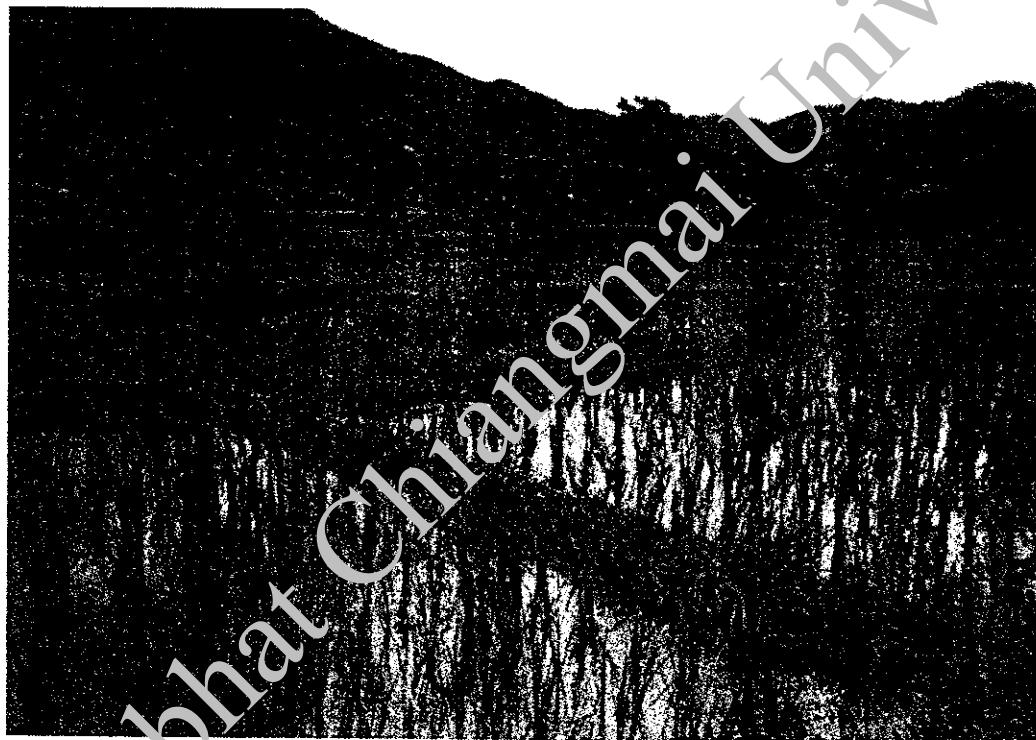
ที่มา : หมู่บ้านใหม่เมืองป่าทาง วันที่ 5 เม.ย. 2547

1.2 ต้นอาชีพ

ชาวบ้านหมู่บ้านป่าไม้ตະเคียนไม่มีที่คินทำกินเป็นของตนเอง จึงต้องอาศัยทำงานรำจังหัวไว้ และรับทำงานผ่านคนที่ทำกิจของคนในหมู่บ้านอื่นที่อยู่ใกล้เคียงแล้วนำเข้าที่ได้เก็บไว้กินตลอดทั้งปี แต่ในปัจจุบันที่นาของหมู่บ้านอื่นที่เคยมีมากมากให้ทำงานผ่าลูกแบ่งขายให้กับนายทุนไปจนเกือบหมด ทำให้ชาวที่ได้จากการทำงานผ่าไม้เพียงพอ ส่งผลให้ต้องซื้อข้าวสารกินแทนและในปัจจุบันชาวบ้านส่วนใหญ่ก็เปลี่ยนอาชีพโดยหันมาทำงานเป็นคนงานก่อสร้างในสนามกอล์ฟ ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน 2.5 กิโลเมตร และได้ทำการก่อสร้างตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ชาวบ้านจึงมีรายได้ประจำที่มั่นคงขึ้น อีกทั้งผู้บริหารสนามกอล์ฟก็ให้คำสัญญาแก่ชาวบ้านว่าหาก

สามารถอุดฟรั่งเสริจสมบูรณ์จะรับพิจารณาคนในห้องถินให้เข้าเป็นลูกจ้างประจำในตำแหน่งที่เหมาะสมก่อนเป็นอันดับแรก ด้วยเหตุนี้ทำให้ชาวบ้านจึงเกิดความหวัง และไม่ใส่ใจว่าจะมีที่ดินทำกินอีกด้อไปหรือไม่

นอกจากนี้ชาวบ้านหมู่บ้านปางไม่ตระเกียงยังมีรายได้เสริมจากการตัดไม้ไผ่จากป่ามาขายให้กับพ่อค้าต่างถินที่เข้ามารับซื้อกลังในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ต้องการไม้ไผ่ซาง และไม่ไผ่หัก โดยชาวบ้านจะตัดไว้เป็นท่อน ๆ แต่ละท่อนยาวประมาณ 1.5 ฟุต นำมาร่วมกันเป็นมัด ๆ ละ ๕๐ ท่อน ราคามัดละ ๓๐ บาท นับเป็นรายได้เสริมที่ดี แต่อย่างไรก็ตามการตัดไม้ไผ่นำมาใช้ประโยชน์จากการปลูกทดแทน อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ป่า

ภาพที่ 4.15 ลักษณะที่ดินทำกินของชาวบ้านหมู่บ้านปางไม้ตระเกียง
ที่มา : บริเวณรอบหมู่บ้านปางไม้ตระเกียง วันที่ 15 ม.ค. 2549

ภาพที่ 4.16 กារชาવบ้านจัดเตรียมหน่อไม้บ่ำ พิณนำไปป่า

ที่มา : หมู่บ้านป่างไม้ตະเกี๊ยน วันที่ 20 七月 2548

1.10 ด้านการปกครอง

หมู่บ้านป่างไม้ตະเกี๊ยนแห่งเดียวในหมู่ที่ 5 เช่นเดียวกับหมู่บ้านหัวฝาย และหมู่บ้านใหม่แม่ป่าทาง ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2535 หมู่บ้านป่างไม้ตະเกี๊ยนและหมู่บ้านใหม่แม่ป่าทาง ใช้หมู่ที่ 10 ร่วมกันเรียกเป็น “ปีกอก” โดย 2 ปีกอก เป็น 1 หมู่บ้าน อัญญิในความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลล姣พเนนอ และมีผู้นำของหมู่บ้านดังนี้

1. นายวน พื้นญาป่าน	ผู้ใหญ่บ้าน
2. นายสุพิน ใจชา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
3. นายบานเย็น ปัญญาป่าน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
4. นางเพ็ญศรี สมจิตร	ประธานประชากม

1.11 แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

หมู่บ้านป่างไม้ตະเกี๊ยนมีสภาพภูมิทัศน์รอบหมู่บ้านที่เป็นธรรมชาติ มีแม่น้ำแม่่อน ไหลผ่านมีน้ำตกคาดเหมงข ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านระยะทาง 3 กิโลเมตร ในระหว่างทางจะมีชุดชุมวิว ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “วังเย็น” นอกจากนี้ขึ้นไปพิชพรรณต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านไผ่จะมีมาก แต่หากหลายพันธุ์ให้ศึกษา

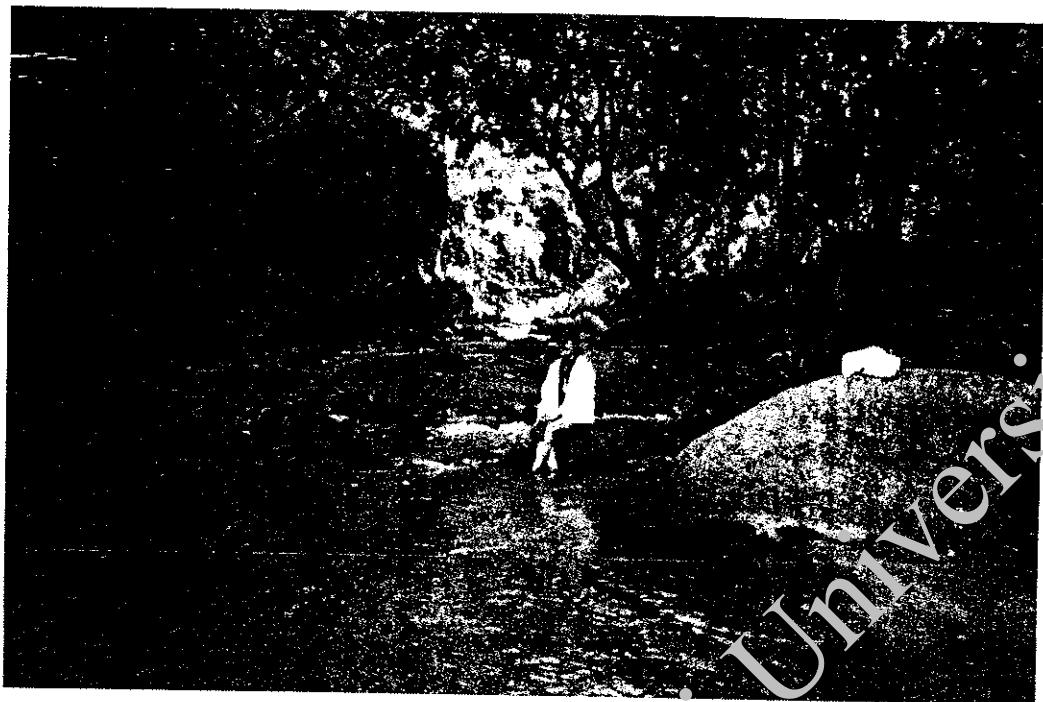
ภาพที่ 4.17 ภาพจุดเริ่มต้นเส้นทางเดินทางไปน้ำตกตามเหมย

ที่มา : หมู่บ้านปางไม้ตะเคียน วันที่ 20 พ.ค. 2548

ภาพที่ 4.18 ภาพการเดินทางไปน้ำตกตามเหมย

ที่มา : เส้นทางเดินจากหมู่บ้านปางไม้ตะเคียนไปน้ำตกตามเหมย วันที่ 27 พ.ค. 2548

ภาพที่ 4.19 ภาพชุดชุมวิว ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ตะเย็น”

ที่มา : ระหว่างการเดินทางไปน้ำตกคาดเหมย วันที่ 20 ต.ค. 2548

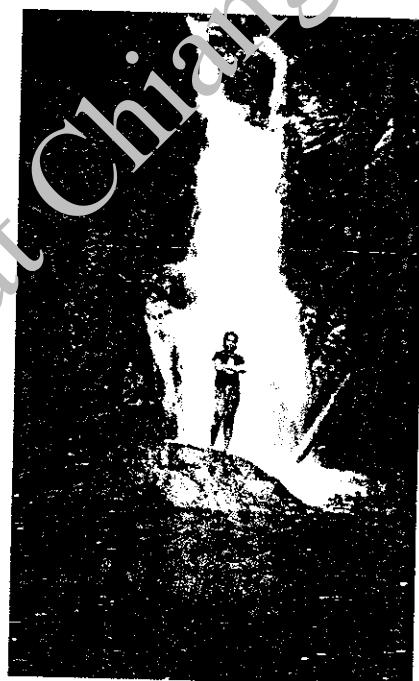
ภาพที่ 4.20 ภาพเส้นทางการเดินทางไปน้ำตกคาดเหมย

ที่มา : เส้นทางจากหมู่บ้านปางไม้ตะเคียนถึงน้ำตกคาดเหมย วันที่ 27 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของดินไผ่

ที่มา: เส้นทางการเดินทางไปน้ำตกตากเหมย วันที่ 27 ต.ค. 2548

ภาพที่ 4.22 ภาพน้ำตกตากเหมย

ที่มา: น้ำตกตากเหมย วันที่ 20 ต.ค. 2548

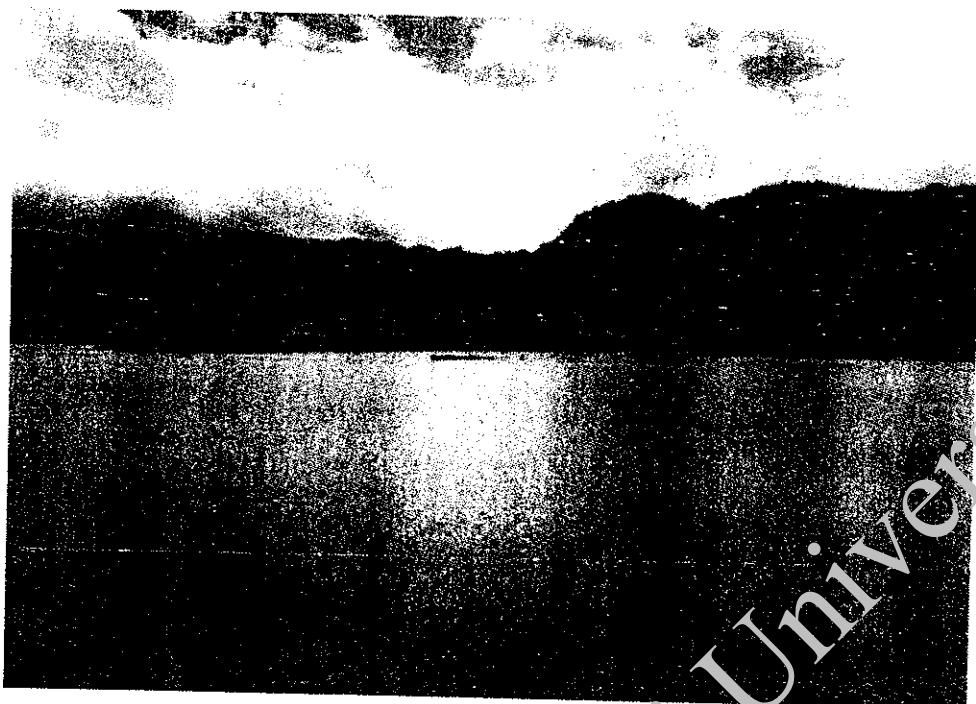
ก.พที่ 4.23 ภาพน้ำตกตามเหมย

ที่มา : น้ำตกตามเหมย วันที่ 20 ต.ค. 2548

1.12 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจสร้างขึ้น

ห่างจากหมู่บ้านไปทางทิศตะวันออก 1 กิโลเมตร มีเขื่อนเก็บน้ำแม่น้ำ ซึ่งเป็นแหล่งอาหารและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง เนื่องจากมีบรรยากาศและทิวทัศน์ที่สวยงามเป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้ยังมีสถานก่อฟุนภาคใหญ่ กำลังถูกก่อสร้างขึ้นและคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2549 ซึ่งน่าจะเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ไม่แพ้แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอื่น ๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหมู่บ้านปางไม้ตระเกียงมีจุดประกายของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม จึงควรที่จะได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงจุดชนวนริเวณเขื่อนเก็บน้ำแม่อ่อน
ที่มา : เขื่อนเก็บน้ำแม่อ่อน วันที่ 20 พ.ค. 2548

ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงจุดชนวนริเวณเขื่อนเก็บน้ำแม่อ่อน
ที่มา : เขื่อนเก็บน้ำแม่อ่อน วันที่ 27 พ.ค. 2548

ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงจุดชนวนริเวณเขื่อนเจ้าแม่โจน
ที่มา : เขื่อนเจ้าแม่โจน วันที่ 20.๗. 2548

2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาพื้นที่

ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้สนาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบบั้งยืน โดยการใช้เทคนิคการประชุมร่วมกันเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference) เพื่อให้สนาชิกในชุมชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ ได้แข่ง วิเคราะห์ และร่วมปรึกษาหารือ เสนอแนะทางการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบบั้งยืน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ประกอบด้วย

1. กำนัน นำมล้อนเหนือ	1	คน
2. ปู่ฯ อุ้นบ้านหมู่บ้านปาง ไม้ตะเกียง	1	คน
3. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	1	คน
4. ประธานประชาคมหมู่บ้าน	1	คน
5. นายก อบต.	1	คน
6. รองนายก อบต.	1	คน
7. สมาชิก อบต.	2	คน